

Η ασθένεια συνδέεται με την αμαρτία.

Ιερομόναχος Γρηγόριος.

Οι ασθένειες που μας βρίσκουν είναι συνήθως καρπός των αμαρτιών μας. Αυτό το συμπέρασμα βγαίνει από τον λόγο που είπε ο Χριστός στον παράλυτο της Βηθesda, αφού τον θεράπευσε: «Πρόσεξε· έγινες υγιής, μην αμαρτάνεις πλέον». Από αυτό μαθαίνουμε ότι το νόσημά του ο παράλυτος το απέκτησε από τις αμαρτίες του. Την ίδια σημασία έχει ο λόγος του Κυρίου και στον άλλο παράλυτο της Καπερναούμ: «Έχε θάρρος, παιδί μου, σου συγχωρούνται οι αμαρτίες σου». Ο Κύριος, επειδή γνώριζε καλά ότι η ασθένεια του σώματος ήταν συνέπεια της ασθένειας της ψυχής, δηλαδή της αμαρτίας, θεράπευσε πρώτα την ψυχή του παραλύτου, δίδοντας την άφεση των αμαρτιών του, για να ακολουθήσει στη συνέχεια η θεραπεία του σώματος.

Ο ιερός Χρυσόστομος αναφέρει τον Κάιν σαν ένα από τα πρώτα παραδείγματα που η ασθένεια συνδέεται με την αμαρτία. Διότι μετά τον φόνο του αδελφού του, άρχισε να τρέμει το σώμα του. «Πραγματικά», συμπεραίνει ο Άγιος, «πηγή και ρίζα και μητέρα όλων των κακών είναι η φύση της αμαρτίας. Αυτή παραλύει τα σώματά μας, αυτή φέρνει τις αρρώστιες».

Σε άλλο σημείο ο χρυσορρήμων Πατήρ μας εξηγεί αναλυτικότερα: «Η αμαρτία είναι φοβερό πράγμα και καταστρέφει την ψυχή. Πολλές φορές μάλιστα το κακό ξεχειλίζει και επεκτείνεται και στο σώμα. Αυτό συμβαίνει για τον εξής λόγο: Συνήθως όταν η ψυχή μας υποφέρει, εμείς παραμένουμε αναίσθητοι, ενώ όταν το σώμα πάθει έστω και μικρή βλάβη, κατάβάλλουμε κάθε προσπάθεια να θεραπεύσουμε την αρρώστια επειδή ακριβώς την αισθανόμαστε. Γι' αυτό πολλές φορές ο Θεός τιμωρεί το σώμα για τα αμαρτήματα της ψυχής, ώστε με την πληγή του κατωτέρου (δηλαδή του σώματος) να τύχει κάποιας θεραπείας και το ανώτερο, δηλαδή η ψυχή». Πραγματικά, η αρρώστια θλίβει τον άνθρωπο, τον ταπεινώνει και τον κάμνει να θυμηθεί τον Θεό. Καταφεύγοντας τότε στον Θεό, βρίσκει μαζί με την υγεία του σώματος και την υγεία της ψυχής.

Ο ιερός Χρυσόστομος τονίζει ότι «αιτία των σωματικών κακών είναι η κακία της ψυχής. Και αυτό το φανέρωσε ο επί τριανταοκτώ έτη παράλυτος και ο άλλος που τον κατέβασαν από τη στέγη». Άλλωστε «εάν το σπουδαιότερο από όλα, δηλαδή ο ίδιος ο θάνατος, έχει την ρίζα και την αιτία του στην αμαρτία, πολύ περισσότερο ισχύει αυτό και για τις περισσότερες από τις αρρώστιες».

Θα αναρωτηθεί ίσως κανείς: «Και τότε γιατί δεν τιμωρούνται όλοι οι αμαρτωλοί; Βλέπουμε πολλούς ασεβείς να καλοπερνούν και να σφύζουν από υγεία». Ο ιερός Χρυσόστομος, απαντώντας στην απορία αυτή λέγει ότι πρέπει να θρηνούμε περισσότερο γι' αυτούς τους ανθρώπους, που ενώ αμαρτάνουν δεν τιμωρούνται. «Διότι το ότι δεν έπαθαν τίποτε σ' αυτή την ζωή γίνεται αιτία μεγαλύτερης τιμωρίας στην άλλη ζωή. Όσα λυπηρά συμβαίνουν στην παρούσα ζωή είναι νουθεσία, ενώ στην άλλη ζωή είναι τιμωρία».

Ίσως εδώ χρειάζεται επίσης να διευκρινισθεί ότι δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να κρίνουμε την ψυχική κατάσταση του ανθρώπου από την βαρύτητα της ασθενείας του. Πρώτον, διότι εμείς δεν γνωρίζουμε το πραγματικό αίτιο της ασθενείας. Δεύτερον, διότι ή ψυχή του ανθρώπου, και πολύ περισσότερο τα κρίματα του Θεού, είναι άβυσσος. Μόνον Εκείνος γνωρίζει τι είναι για το συμφέρον της ψυχής, και δίνει τον σταυρό της δοκιμασίας ανάλογα και με την αντοχή του ανθρώπου. Σε κάθε

περίπτωση πάντως, η υπομονή στις δοκιμασίες που επιτρέπει ο Θεός, όχι μόνον καθαρίζει την κακία της ψυχής, αλλά και προσφέρει ανυπολόγιστη ωφέλεια στον άνθρωπο.

**Από το βιβλίο: Ιερομονάχου ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, Οι ασθένειες και ο πιστός.
Ιερόν Κουτλουμουσιανόν Κελλίον Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, Άγιον
Όρος, σελ. 11.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>